

Van de voorzitter

Als bestuur hebben we de pioniersfase van Hospice Parunashia, na drie enerverende jaren, afgesloten. Hospice Parunashia staat als een huis en is niet meer weg te denken uit onze gemeenschap. Door de inzet van onze vrijwilligers, de verpleegkundigen van Vivent, de huisartsen en de steun van zoveel particulieren en bedrijven in de regio, zijn we in staat geweest een warme plek te creëren voor onze medemensen, in de laatste fase van het leven.

Het is nu onze taak als bestuur om ervoor te zorgen dat we ook in de komende jaren die belangrijke functie van het hospice kunnen blijven vervullen en te zorgen voor de continuïteit van onze organisatie.

Afgelopen februari hebben we als bestuur bij elkaar gezeten en nagedacht over het hospice en de organisatie in de komende vijf jaren. De uitkomsten daarvan leggen we vast in het beleidsplan 2023-2028, dat we later dit jaar bespreken in een bijeenkomst met onze vrijwilligers. Een zaak staat voor het bestuur wel vast: we zijn en blijven een organisatie van zeer betrokken vrijwilligers.

Ton Huisman

Voorzitter Stichting Hospice Parunashia

Sponsoring Unilux

Dankzij de fijne contacten van Steven Hans met de Directie van Unilux uit Boxtel werd eind maart ons gehele Hospice voorzien van nieuwe horssystemen in de raamkozijnen en al onze toegangsdeuren kregen plisséhordeuren. Wat een luxe is me dat!

De firma Unilux heeft het Hospice dit gehele project geschonken. Wat een ongelooflijk fijne en praktische sponsoring.

Heel erg hartelijk bedankt namens ons allen.

Tuinhuis 'n droom die uitkomt!

Vanaf dag 1 wilden we al graag een fijn tuinhuis met heerlijke veranda.

Met de inbreng van veel sponsorgelden van runningteam Laarbeek, Stichting Vrienden van, Stichting Ouderesteun 's- Hertogenbosch en omstreken, DAVCO, Stichting Levenswijs hebben we dit kunnen realiseren. De nieuwe tuinmeubelen waren helaas nog niet geleverd maar U mag er op vertrouwen dat we hele fijne comfortabele stoelen hebben gekozen. Gezellige verlichting en een infrarood warmte plaat aan het plafond maken het af. De binnenkant van het tuinhuis is ingericht door de klus- en tuinploeg zoals zij 't praktisch vinden, en tot slot is er ook nog een waterbron geslagen voor 't sproeien van de tuin. Dank aan werkelijk iedereen die meegewerkt heeft aan dit blijmakend project, maar vooral aan het hele bouwteam.

Kookworkshop.

De kookgroep van ons hospice heeft op 21 april gezamenlijk de kookworkshop "de essentie van smaak, koken voor hospicegasten" van de VPTZ gevolgd.

Hoewel onze koks al veel ervaring hebben met koken voor onze gasten, bleek er nog veel te leren van Eric-Jan, de begeleider van de workshop.

De essentie van smaak is uitgebreid aan de orde gekomen, want die is zo belangrijk voor onze gasten, die vaak al een verminderde smaakbeleving hebben. En natuurlijk het belang van de wijze van presentatie van het eten.

Naast de uitleg hierover werd er door de deelnemers natuurlijk ook zelf van alles gekookt en geproefd.

De workshop bood zo ook gelegenheid voor de kookgroep om elkaar beter te leren kennen en eigen ervaringen uit te wisselen, want onze koks koken meestal alleen, dit in tegenstelling tot de vrijwilligers die altijd in duo's werken.

De conclusie van de cursusleider was dat de kookploeg van ons hospice alles al behoorlijk goed voor elkaar heeft, een groot compliment natuurlijk. Maar alle deelnemers waren het over eens dat deze dag een waardevolle toevoeging was.

En natuurlijk wordt alles wat geleerd is in deze dag binnenkort enthousiast in praktijk gebracht bij het koken voor de gasten van het hospice!

Gelukssteentjes

In en rondom het hospice gebeuren vaak de mooiste liefste dingen.

Een buurtbewoner wilde iets bijzonders maken voor ons kleine Hospice, ze had er al zoveel goeds over gehoord. En kijkt U toch eens hoe goed dat geluk is.

Wekenlang beschilderde ze tientallen kleine gelukssteentjes met veel precisie en geduld.

Bedoeld voor iedereen die wel wat geluk kan gebruiken mag er zo een uitkiezen en meenemen. Hoe lief is dat bedacht? Deze kunstenaar heeft ons diep geroerd, heel veel dank voor dit lieve gebaar.

Intervisie vrijwilligers Parunashia

Met een groep van 10 coaches verzorgen ze ieder jaar per groep een aantal bijeenkomsten met als doel het uitwisselen van ervaringen tussen de vrijwilligers die werkzaam zijn in Parunashia.

Het betreft op dit moment de vrijwilligers die met de gasten, familie en professionele hulpverleners in contact komen.

Ze starten deze bijeenkomsten met een kop koffie of thee en gaan daarna 1,5 uur aan de slag met elkaar.

Onderwerpen tijdens deze bijeenkomsten zijn de casussen van gasten die vrijwilligers in een veilige omgeving willen bespreken en delen met elkaar.

Onze vrijwilligers hebben een geheimhoudingsplicht.

Daarnaast zijn we recent gestart met andere werkvormen, zoals stellingen, van waaruit op een andere manier het gesprek over het werk in ons huis aan de orde komt.

Als coaches ervaren ze deze bijeenkomsten als zeer waardevol, en daarnaast biedt het de vrijwilligers de ruimte om buiten ons huis met elkaar over hun werk in gesprek te gaan.

Ook alle coaches van de intervisie leveren hun werk als vrijwilligers voor Hospice Parunashia.

Daar zijn wij hen zeer dankbaar voor.

Interview met Willem van Lamoen

'Top dat we zo'n voorziening als het Hospice hebben'

Willem van Lamoen is eigenaar van het bedrijf Repro XL, dat print- en drukwerk en bestickering levert. Voor Hospice Parunashia verzorgt hij niet alleen de nieuwsbrief, maar ook ander print-en drukwerk. Met deze samenwerking zijn we zeer content, met Willem is het altijd fijn samenwerken en hij werkt snel en goed. Tijd voor een kop koffie en een korte kennismaking;

Echt mijn dorp!

Willem is een geboren en getogen Gestelnaar. "Mijn ouders hadden vroeger een kruidenierswinkel aan de Theerestraat, dus in dezelfde straat waar nu het Hospice is. Ik ben altijd in Gestel gebleven, met uitzondering van enkele jaren dat we in Den Bosch woonden. Sint-Michielsgestel is wel echt mijn dorp.

Toen onze zoon nog klein was, was alles dichtbij, de school en de sportvereniging. De gemoedelijkheid en rust vind ik fijn."

Met een 60-urige werkweek vindt hij zijn ontspanning in fietsen, golfen en tennissen. "Niet per se in die volgorde hoor, het is maar net hoe het uitkomt," lacht Willem. Ook muziek maken doet hij graag. Hij speelde jarenlang bij carnavalsvereniging De Overalle(r)s en nu alweer een paar jaar bij de Pas Buiten band.

Bijzondere opdracht

"Ik ben in contact geraakt met het Hospice, toen Willemien Mommersteeg hier binnenstapte. Ze vroeg me of

ik printwerk wilde maken. Ik wilde graag helpen, voor een nette prijs uiteraard. Sindsdien lever ik het briefpapier, enveloppen, kerstkaarten en visitekaartjes en inderdaad deze nieuwsbrief."

Een bijzondere opdracht vond hij de productie van de grote zeildoeken. Deze verfraaien de schuttingen achter het pand, zodat de kamers 2 en 3 een prachtig uitzicht hebben op natuurfoto's. "Bij de voorbereiding daarvan heb ik een kijkje binnen mogen nemen. Het is een fantastisch pand.

Gelukkig heb ik zelf nog niet in mijn naaste omgeving te maken gehad met een hospice. Het lijkt me een vreemde gewaarwording dat je naar je laatste woonplek gaat. Maar het is natuurlijk top dat we in ons dorp al bijna vier jaar zo'n voorziening hebben, waar zoveel vrijwilligers werken. Ik denk dat er echt in een behoefte wordt voorzien."

Vensterbank net als thuis

Op een van de laatste dagen van 2022 kwam Jet woonachtig in Schijndel met haar schoondochter op bezoek in het Hospice voor 'n rondleiding. Haar huisarts had haar verteld hoe fijn het in het hospice is en hij had haar geadviseerd; ga er eens kijken, het zal je goed doen.

Het was wel even schrikken.....naar het Hospice gaan. Natuurlijk heb ik er eerst met de kinderen over gesproken en die bekeken natuurlijk ook de website. Eigenlijk waren de kinderen meteen al enthousiast over het huis maar ze zeiden wel; moeder het is jouw beslissing.

Jet aan het woord: *“Eerlijk gezegd had ik al van het Hospice gehoord. Een vriendin van mij, die was echt heel erg levensmoe en wilde geen 91 jaar meer worden. Zij heeft na overleg met haar huisarts een euthanasie traject in gang gezet en dat mag ook in het Hospice volgens de wettelijke richtlijnen”.*

Ik wist ook dat ik niet meer beter kon worden en alleen maar verder achteruit zou gaan. Ik woonde alleen in een groot huis met ‘n grote tuin, dat zou heel moeilijk gaan worden. Verstandige beslissingen moest ik gaan nemen en werd daarbij volop gesteund door mijn fijne gezin. Bij de rondleiding vond ik de kamers prachtig en zo ruim en huiselijk. En zonder geluk vaart niemand wel..... de mooiste kamer was zelfs vrij en wilden ze wel vrijhouden voor mij tot na nieuwjaarsdag. De kamer had zelfs de kleur van mijn lievelingsvestje.

Met mijn kinderen en tassen vol spulletjes kwam ik hier aan. We voelden ons meteen thuis, zoveel tijd voor ons, bloemen, warmte en vriendelijkheid. Ik word hier vreselijk verwend, de liefste kapster komt speciaal voor mij maar ook de pedicure, ook allemaal vrijwilligers!

Ik geniet elke dag van het lekkere eten, die kook vrijwilligers koken de sterren van de hemel. De lunch en avondeten neem ik altijd in de woonkamer, ik hoef hier nooit alleen te eten. De vrijwilligers lopen vaak mijn kamer binnen voor een praatje, stuk voor stuk even lief. Mijn eigen huisarts uit Schijndel doet hier de zorg voor mij en de verpleegkundigen van Vivent verzorgen mij Tip Top. Zorg op maat voor mij hier in het Hospice.

Ik heb niet één minuut spijt gehad van deze keuze voor het Hospice, mag ook zoveel bezoek ontvangen als ik

maar wil, echt zo gezellig. Maar het allerbelangrijkste is dat ik me niet alleen voel maar juist heel erg veilig en toch vrij. Ik zou tegen iedereen willen zeggen: vraag hier eens een rondleiding aan, ze hebben alle tijd voor je in dit bijna thuis Hospice. Zelfs mijn vensterbank is hier precies hetzelfde net als thuis!

In het voorjaar is Jet tevreden en in het bijzijn van haar dankbare familie heel rustig overleden.

Wil voelt zich thuis bij ons.

Tijdens een zonnige ochtend tref ik Wil in de woonkamer van het Hospice. Ze zit te genieten van het zonnetje. Wil is een gezellige vrouw uit Den Dungen van rond de negentig jaren maar nog jong van geest.

Wil maakte net na de opening in 2019 al kennis met het Hospice, haar overbuurvrouw Toos werd hier opgenomen. Natuurlijk ging Wil bij Toos op bezoek. Ze was erg onder de indruk van het Hospice, de kamers, de tijd die men had voor de bewoners was geweldig. Toos en haar kinderen hadden ook alleen maar lof voor het huis en ze had er hele goeie aard.

Wil: "Toen ik zelf ongeneselijk ziek werd kwam Dr. van Rijswijk met het plan om eens serieus na te denken over 't Hospice en enkele dagen later kwam bij achterom en vertelde dat er een plekje voor me was.

Hij vond dat het zo niet meer kon in huis, ik had meer zorg op maat nodig. Ik schrok ervan....naar het Hospice, je laatste stap"

Snel regelden we een rondleiding, mijn dochter ook mee natuurlijk. We waren echt verbaasd, zo knus en gezellig met maar 4 bewoners in dat mooie huis. Na dat weekend ben ik meteen gekomen en nu ben ik al zoveel weken hier en ik heb nog geen moment spijt gehad. Ik wil ook niet terug naar huis. Huisarts van Rijswijk doet hier de zorg voor mij, de zusters van Vivent komen elke dag, en dat is toch vaak dezelfde zuster, ook heel fijn.

Ik ben van de hel in de hemel terecht gekomen, ze doen hier alles voor je, er is geen moeite teveel. De verpleegster die de nachtzorg doet, die heb ik nog niet zoveel gezien want ik slaap hier heerlijk. Maar als er iets is, even bellen en ze is er meteen.

Zowel bij de vrijwilligers als de verpleegkundigen is geen moeite teveel.

Ik heb een leuke grote kamer met vrolijke kleuren en klein balkonnetje, echt heel huiselijk. Eigen keukenblokje en eigen badkamer.

Er wordt hier elke dag vers gekookt en de verse soepjes van het Hospice zijn wereldberoemd! Ik eet elke dag met veel plezier in de woonkamer en we hebben nog zoveel plezier met elkaar en de gezellige vrijwilligers. Op mijn kamer eten mag ook, je hebt zelf de regie hier in huis. Witlof heb ik in mijn lange mooie leven nooit zo lekker gegeten als hier, en de dagelijkse toetjes zijn ook n feestje.

Onze twee kinderen vinden het zo fijn dat ik hier zo veilig ben, 24 uur per dag, maar vooral ook dat ik nog zo ontzettend geniet. Ik kan de hele dag en avond bezoek ontvangen, net zoals ik dat thuis zou doen. Mijn bezoek is ook zo verbaasd over mijn kamer en het lieve werk van alle vrijwilligers. Zulke lieve mensen met altijd een luisterend oor! Ze zijn het kadootje van elke dag voor mij! Iedereen die hier werkt verdient hier eigenlijk wel een lintje!

Op het moment dat deze nieuwsbrief uitkomt is Wil nog steeds een graag geziene bewoner bij ons in huis.

Worstenbroodjes

Hospice Parunashia is gezegend met een briljante klusploeg! Daar vinden we technici die graag alles tot in het kleinste detail uitpluizen.

Ze vinden het een sport om apparaten weer aan de praat te krijgen, de noodzakelijke veranderingen helemaal uitdokteren en ook werkelijk realiseren.

Onderling gaat het deze klussers goed, ze maken veel plezier en de klusploegapp pingelt met grote regelmaat. Wij als Hospice boffen enorm met dit klusteam!

Het gebruik van worstenbroodjes om onze mannen te trakteren bij de koffie werd dusdanig hoog dat we eens zijn gaan kijken of onze vaste bakker daar iets kon betekenen.

In spontaan overleg wist Steven Hans te organiseren dat het Hospice, van Bakkerij van Doorn uit eigen dorp GRATIS 360 worstenbroodjes per jaar mag ophalen zodat we onze klusploeg kunnen blijven verleiden met die heerlijke traktatie. Ook onze bewoners smullen er van.

Grandioos Bakkerij van Doorn, wat een geweldig leuke sponsoring voor het Hospice.

Tip: wist U dat Bakkerij van Doorn ook sinds oudsher al de lekkerste nougatine taart bakt. Ga die zeker ook eens proberen, succes verzekerd.

SAMEN NAAR HET HOSPICE.....

11 mei kwam Tonnie met haar nichtje met haar man naar het hospice voor een rondleiding. Ze waren erg onder de indruk van onze kleinschaligheid en de liefdevolle zorg.

Gezien de situatie van Tonnie werd ze maandag 15 mei al opgenomen. Maar Tonnie kwam niet alleen.

Haar Boris, haar lieve vriend met wie ze al vele jaren liedjes zingt en elke dag kletste kwam, na overleg met het Hospice, met haar mee. Tonnie verzorgt haar kanariepietje zelf en Boris mag natuurlijk niet vrij rondvliegen. Familie helpt waar nodig.

Boris krijgt extra vitaminen en witlof, daardoor fluit hij zo mooi. Fluiten de meeste vogels een paar dagen niet als ze verhuizen, Boris fluit al vanaf dag één als de beste.

Tonnie heeft er wel een verklaring voor; Boris heeft 't hier al net zo goed naar zijn zin als ik, en al vanaf de eerste dag.

Het is heel erg fijn dat we konden instemmen met de komst van Boris om het voor Tonnie nog aangenamer te maken in huis.

Voor huisdieren zoals honden en katten geldt dat niet, maar die mogen wel aangeliend mee op bezoek komen in het Hospice.

We wensen Tonnie en Boris een fijne tijd bij ons.

Berichtje van Vrienden van

Op het moment dat ik dit schrijf zitten we al aan het einde van de maand mei.

We kunnen als stichting dankbaar terug kijken op de afgelopen 5 maanden door o.a. het tuinhuis dat werkelijk helemaal door giften en gratis vakmanschap tot stand is gekomen. Ook de bijdrages van de club van 100 leden deden een forse duit in het zakje.

Die club van 100 is toch iets om heel trots op te mogen zijn. Het ledenaantal groeit nog steeds en we zien ook dat kinderen het lidmaatschap van hun ouders overnemen, of families na verblijf van een dierbare bij ons in huis ook besluiten lid te worden. Veel leden van de club van 100 zijn al vanaf het begin lid en die trouw waarderen we enorm. Ook U, trouwe lezer bent van harte welkom als lid, zie inschrijfstrook onder aan de pagina.

Steven Hans is recent gestopt in ons bestuur en we bedanken hem heel erg hartelijk voor al zijn fijne inzet en we wensen hem en zijn gezin het allerbeste voor de toekomst.

We hebben nu inmiddels twee vacatures (o.a. communicatie en PR) in ons bestuur. Wil jij daar iets meer over weten bel me dan gerust eens, ik sta je met alle plezier te woord; 073 2001980 doorkiesnummer 1.

Vrijdag 12 mei, de dag van de zorg, organiseerden we als "Vrienden van" een gezellige bijeenkomst voor onze vrijwilligers in het Proeflokaal Twee Brouwers aan de Theerestraat. Een vrolijk zonnetje verwarmde het leuke gastvrije terras en onze vrijwilligers hebben genoten, ook van de speciaal biertjes. Bedankt Freek en je team voor de fijne ontvangst, ons team is enthousiast over jullie leuke zaak.

Graag deel ik tot slot even de foto van de bloemengroet aan de voordeur van het Hospice. Families, vrijwilligers, verpleegkundigen en huisartsen worden zo verwelkomd.

Daar ligt natuurlijk het deskundig onderhoud van onze super tuinclub aan ten grondslag, wat een voldoening moet dat geven. Bedankt!

We gaan de zomer in, ik wens U allen een fijne zomer toe met veel genietmomenten, vakantie of thuis, genieten kan namelijk overal. Graag sluit ik af om werkelijk iedereen die ons Hospice een warm hart toe draagt en ons op wat voor manier dan ook ondersteunt en sponsort ontzettend hartelijk te bedanken, we boffen ontzettend met al die steun en support van U allen. U allen blijft ons verbazen met al die hulp!

Mede namens mijn fijne collega's wens ik U een zonnig seizoen en een schitterend najaar toe.

Willemien Mommersteeg-Willekens
Voorzitter Stichting Vrienden van Hospice Parunashia.

Ik meld mij graag aan als lid van de club van 100.

Dat wil zeggen, jaarlijks in de maand Mei, doneer ik aan het Hospice EUR 100,--

Naam :
Adres :
E-mailadres : Telefoonnummer :
Handtekening :

Aanmeldigen naar Postadres Theerestraat 55 – 57, 5271 GB, Sint-Michielsgestel
of E-Mail :vrienden@hospiceparunashia.nl